

Consiliul Superior al Magistraturii
Nr. 117260/12.05.2026

Înalta Curte de Casație și Justiție
Nr. 615/12.05.2026

Ministerul Public
Nr. 391/C/12.05.2026

MINUTĂ

din data de 12.05.2026

Analizând prevederile art. XXIX din Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare, se constată că aceste dispoziții nu sunt incidente în situația judecătorilor, procurorilor, personalului asimilat acestora și magistraților-asistenți, care sunt detașați sau delegați în altă localitate decât cea de domiciliu, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. XXIX din Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare, „în anul 2026, personalul plătit din fonduri publice, salarizat potrivit Legii-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază, pe durata delegării sau detașării, de indemnizația de delegare sau indemnizația de detașare, stabilite potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 714/2018 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului, cu modificările ulterioare. Pe perioada delegării sau detașării, personalul nu mai beneficiază de alte drepturi de natura indemnizației de delegare sau indemnizației de detașare”.

Legea 141/2025 reprezintă un pachet de măsuri fiscal-bugetare generale, adoptată pentru consolidarea finanțelor publice și nu conține dispoziții exprese privind reglementarea diurnei cuvenite judecătorilor, procurorilor, personalului asimilat acestora și magistraților-asistenți, care sunt detașați sau delegați în altă localitate decât cea de domiciliu și nici dispoziții derogatorii de la prevederile O.U.G. nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției.

Art. XXIX din Legea nr. 141/2025 face trimitere la prevederile Hotărârii Guvernului nr. 714/2018, care reprezintă o normă cu caracter general privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului.

De altfel, la art. 1 alin. (1) din H.G. nr. 714/2018 se prevede că „Drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare și subordonare, pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul

serviciului, se stabilesc potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, cu excepția cazurilor când prin lege se prevede altfel”.

Or, în situația judecătorilor, procurorilor, personalului asimilat acestora și magistraților-asistenți, care sunt detașați sau delegați în altă localitate decât cea de domiciliu există o reglementare specială cuprinsă în art. 13 alin. (1) lit. a) din O.U.G. nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției.

Dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a) din O.U.G. nr. 27/2006 reprezintă norme cu caracter special față de cele prevăzute de H.G. nr. 714/2018, după cum a statuat cu caracter obligatoriu Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Decizia 80/17.03.2025, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 654 din 11 iulie 2025 prin care s-au stabilit următoarele:

„74. (...) dispozițiile art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 au caracter special în raport cu dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 543/1995 privind drepturile bănești ale salariaților instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, republicată, cu modificările ulterioare (Hotărârea Guvernului nr. 543/1995) – act normativ în vigoare la momentul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2006 -, cu cele ale Hotărârii Guvernului nr. 1.860/2006 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, cu modificările și completările ulterioare (Hotărârea Guvernului nr. 1.860/2006) – care au abrogat dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 543/1995 -, și cu cele ale Hotărârii Guvernului nr. 714/2018 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului (Hotărârea Guvernului nr. 714/2018) – care au abrogat dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.860/2006”.

De asemenea, conform art. 13 alin. (3) din O.U.G. nr. 27/2006, *„prevederile alin. (1) se completează, după caz, cu reglementările aplicabile personalului din instituțiile publice”.*

Or, analizând această prevedere legală rezultă fără echivoc că legiuitorul a consacrat prioritatea și aplicabilitatea directă a art. 13 alin. (1) din O.U.G. nr. 27/2006, completarea fiind permisă doar pentru aspectele nereglementate expres de norma specială, **cuantumul diurnei nefiind unul dintre acestea, atât timp cât O.U.G. nr. 27/2006 stabilește în mod expres cuantumul diurnei la 2% din indemnizația de încadrare brută lunară, spre deosebire de indemnizația de detașare/delegare prevăzută de art. 1 alin. (1) și (2) din Anexa la H.G. nr. 714/2018, respectiv 23 lei/zi, iar în practica instanței supreme s-a statuat în mod expres că noțiunea de diurnă utilizată în O.U.G. nr. 27/2006 este distinctă de cea de indemnizație de delegare utilizată în H.G. nr. 714/2018.**

Având în vedere principiul aplicării cu prioritate a normelor speciale situațiilor expres și limitativ reglementate de acestea, precum și caracterul de drept de natură salarială a diurnei, dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a) din O.U.G. nr. 27/2006 se aplică cu prioritate față de dispozițiile din H.G. nr. 714/2018, sub aspectul cuantumului diurnei de 2% din indemnizația de încadrare brută lunară.

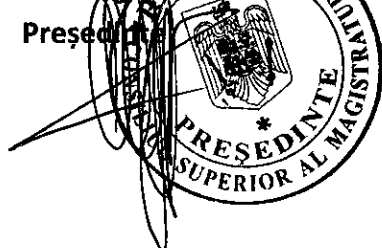
În această ordine de idei, față de caracterul de drept de natură salarială al diurnei, un argument suplimentar în susținerea inaplicabilității dispozițiilor art. XXIX din Legea nr. 141/2025 în situația judecătorilor, procurorilor, personalului asimilat acestora și magistraților-asistenți, care sunt detașați sau delegați în altă localitate decât cea de domiciliu, **se desprinde chiar din dispozițiile art. XLVIII din Legea nr. 141/2025** potrivit căruia „în anul 2026, orice alte drepturi de natură salarială stabilite prin legi speciale, statute sau alte acte normative cu putere de lege, care nu intră sub incidența prevederilor art. XVI - XX, se mențin în plată la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2025”.

Or, diurna reprezintă neîndoiește un drept de natură salarială, acest caracter fiind reținut în mod constant în practica instanței supreme (Decizia nr. 03/07.02.2022, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 347 din 08 aprilie 2022). De asemenea, acest drept de natură salarială nu intră sub incidența prevederilor art. XVI – XX din Legea nr. 141/2025.

În același sens, prin adresa nr. 27527/08.04.2026, Curtea de Conturi a României a comunicat Consiliului Superior al Magistraturii faptul că dispozițiile art. XXIX din Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare nu sunt aplicabile în materia drepturilor de natură salarială cuvenite judecătorilor, procurorilor, personalului asimilat acestora și magistraților-asistenți pe perioada detașării sau delegării în altă localitate decât cea de domiciliu, întrucât în această situație există o reglementare specială cuprinsă în O.U.G. nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, care se aplică prioritar reglementării generale cuprinse în H.G. nr. 714/2018.

În concluzie, avându-se în vedere caracterul de normă specială a art. 13 alin. (1) lit. a) din O.U.G. nr. 27/2006 față de dispozițiile din H.G. nr. 714/2018, faptul că XXIX din Legea nr. 141/2025 nu vizează magistrații detașați în altă localitate decât cea de domiciliu, precum și faptul că diurna este un drept de natură salarială stabilit printr-o lege specială al cărei quantum se menține în plată la același nivel cu cel ce s-a acordat în luna decembrie 2025 (art. XLVIII din Legea nr. 141/2025), judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți delegați sau detașați în altă localitate decât cea de domiciliu beneficiază, în cursul anului 2026, de un quantum al diurnei prevăzute de art. 13 alin. (1) lit. a) din O.U.G. nr. 27/2006 de 2% din indemnizația de încadrare brută lunară.

Consiliul Superior al Magistraturii
Judecător Gheorghe Liviu ODAĞĂ

Președinte

Înalta Curte de Casație și Justiție
Judecător Lia SAVOȘEA

Președinte

Ministerul Public
Procuror Cristina CHIRBAC
Procuror General

